

men dog ganske anderledes end i Landstingskredsene, hvis Valgbestyrers Formænd udnævnes af Kongen. Naar derfor en Valgfreds engang imellem vælger en Formand for Valgbestyrelsen, som vi ikke synes bærer sig rigtig ad, saa maa vi sige: Tu Pas voulu, Georges Dandin! Naturligvis, naar Misligheden er saa stor, at vi finde Grund til at gribe ind, saa er det en anden Sag; men det forekommer mig ikke i dette Tilfælde at kunne siges. Hvad er det, hvorom det her dreier sig? Det dreier sig jo om en Fortolkning af Valgloven. Vi se her, at den bliver fortolket paa de forskjelligste Maader. Det er langt fra, at der er Enighed om, at den Fortolkning, Valgbestyrersens Formand har givet, skulde være urigtig. Det vil vistnok vise sig ved Afstemningen over de Forslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), at der ingenlunde er Enighed i denne Henseende. Men mig forekommer det at være rigtigt at give Valgbestyrerne en vis Frihed til at fortolke. Hvis man da mener, at de tage feil, skal Lovgivningsmyndigheden forholde sig paa samme Maade overfor dem som den, hvorpaa den forholder sig overfor Domstolene, og hvorpaa vi ogsaa ville forholde os overfor Rigsretten, naar vi ønske at give en Lov om Ministeransvarlighed. Vi skulle nemlig da give Loven saa bestemt et Udtryk, at det ikke lader sig gjøre at lægge forskjellige Fortolkninger dert. Derimod tror jeg ikke, det er rigtigt at bære sig ad, som det er foreslaaet her af de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), nemlig at give sig til at fortolke Valgloven ved særlige Beslutninger. Jeg har nærmest taget Ordet i denne Anledning, for at advare imod at vedtage noget af disse Forslag til Beslutning. Jeg tror, at det er en farlig Vej at komme ind paa. Jeg tror, at det er saa langt fra, at vi derved ville værne om Valgfredsens Selvstyrelse og Frihed, at vi tværtimod derved ville indskrænke den og gjøre den endnu mere usikker, end den hidtil har været. Hvis de Beslutninger, som her ere foreslaaede, vedtages, og vi vedblive at gaa frem paa denne Vej, at fortolke den ene og den anden Paragraf af Valgloven paa denne Maade, vil Følgen jo blive, at man med Frimærkepapir eller Oblater maa klifre alle disse smaa Beslutninger i Randen af Valgloven, og naar Fortolkningerne ere formulerede med et negativt Indhold som i dette Tilfælde, saa at det ikke siges, hvorledes Paragrafen skal forstås, saa fremkommer der en endnu større Usikkerhed. Vi sidde her i dette Øieblik som en dømmende Myndighed, ikke som en lovgivende. De to Ting maa holdes bestemt ude fra hinanden. Ved denne Leilighed skulle vi ikke give Love, men dømmes, og vi skulle derfor behandle Sagen, som enhver anden Domstol vilde behandle den. Vi

maa enten sige, at Valget skal godkjendes, eller at det skal forkastes, ligesom en Domstol siger skyldig eller ikke skyldig; men jeg tror, at det, at give en Anordning ved denne Leilighed i Stedet for en Dom, er ikke rigtigt. Ved en anden Leilighed vil det være fuldstændigt i sin Orden, at vi søge at give Valgloven et saa bestemt Udtryk, at den ikke kan give Anledning til nogen Misforstolkning, og det vil være særlig ønskeligt ved en Lov som Valgloven, thi vi maa ønske, at de Mænd, vi vælge til Formænd for Valgbestyrerne, ere saadanne Mænd, der ikke behøve at være Jurister; men gaa vi videre paa den Vej, her er foreslaaet, vil det let gaa saaledes, at Valgbestyrersens Formænd maa være særlig juridisk uddannede Mænd. Ogsaa af dette praktiske Hensyn skulde jeg meget anbefale, at man stemmer imod de to Forslag til Beslutning.

Berg: Den fortsatte Diskussion idag har ikke ganske svaret til de Forventninger, man havde efter det indledende Foredrag af den ærede Ordfører (Suel) igaar. Han mente nemlig, at vi skulde tage denne Sag objektivt, hverken se til højre eller til venstre Side, men undersøge Sagen selv efter de foreliggende Aktstykker og derefter dømmes. Jeg har nu tænkt mig det Tilfælde: hvad om den faldne Kandidat var den valgte, og den valgte Kandidat den faldne, hvem Ordet var negtet, og vi da havde diskuteret det Spørgsmaal her i Salen, mon da Synspunkterne, Udtalelserne vilde have grupperet sig paa samme Maade som nu? Hvis man derpaa maa svare Nei, saa tror jeg nok, jeg tør sige til en Slags Grindring om, at dette Forhold er noget forskjelligt fra et Forslag om almindelige politiske Spørgsmaal, at dette personlige Spørgsmaal, dette Valgspørgsmaal har en noget anden Betydning og kræver en mere upartisk Behandling, en Hjernen af alle Bihensyn, forinden man dømmes. Dette turde være sagt i Almindelighed; jeg føler mig berettiget til at sige det. — Dernæst skal jeg tillade mig at rette nogle enkelte Bemærkninger til nogle enkelte Ting af, hvad ærede Talere have udtalt med Hensyn til min Stilling, for siden nærmere at pointere min Opfattelse af denne Sag. Jeg skal da først med Hensyn til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) sige, at det forbaufede mig, at det ærede Medlem her vilde i sin Indledning til sit Foredrag igaar være Talefører for den Slags irriterende, urigtige og forvanskede Udtalelser mod Folkethingets og dets Udvælgts Virksomhed med Hensyn til Valgenes Prøvelse, som vi næsten daglig have været Vidne til i en vis Del af den kjøbenhavnske Presse. Det ærede Medlem gjorde det kort; men Gjenlyden var den samme. Jeg skal ikke komme ind derpaa, men skal for mit Vedkommende nedlægge Indsigelse mod det ærede Medlems Berettigelse til at udtale sig saaledes derom.